

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121238138
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121238138.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Danice Kočíckovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: S. Z. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, V. N., zast. T. LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie sumy 20.000,-Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 8Csp/66/2021-233 zo dňa 15. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhej a tretej výrokovej vete **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktoré jej je žalobca **p o v i n n ý** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie o zaplatenie sumy 13.245,56 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 9.022,11 Eur od 10.12.2019 do zaplatenia zastavil (prvá výroková veta), žalobu zamietol (druhá výroková veta) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (tretia výroková veta).

1.1 Z jeho odôvodnenia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 20.000,- Eur s príslušenstvom, a to titulom úverovej zmluvy, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanou a povinnosti z ktorej žalovaná riadne a včas neplnila; pôvodný veriteľ preto listom zo dňa 04.04.2018 pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

1.2 Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odôvodnený odpor.

1.3 Podaním zo dňa 04.05.2021 žalobca zoberal sčasti žalobu späť; v súlade s dispozičnou zásadou tak súd prvej inštancie konanie v časti, v ktorej žalobca zoberal žalobu späť, zastavil; žalobca sa naďalej domáhal zaplatenia sumy 6.754,44 Eur.

1.4 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami, vo veci nariadil pojednávanie a aplikujúc ustanovenie §92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Dôvodil, že za výzvu v zmysle ustanovenia §92 ods.8 zákona o bankách nie je možné považovať oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.04.2018, keďže neobsahuje poučenie dlžníka o možnosti postúpenia pohľadávky. Súd prvej inštancie zároveň ustálil, že za kvalifikovanú výzvu nemožno považovať ani výzvu zo dňa 22.08.2019, doručenú žalovanej dňa 14.09.2019, pretože omeškaniu dlžníka viac ako 90 dní musí predchádzať písomná výzva banky, ktorá

došla do dispozičnej sféry dlžníka; ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. do 09.12.2019 však neuplynula zákonom stanovená lehota 90 dní, pohľadávka bola postúpená na 85. deň od doručenia výzvy. Tým, že nebola splnená podmienka pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle §92 ods.8 zákona o bankách, aktívna vecná legitímácia žalobcu nie je daná.

1.5 O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle ustanovenia §255 ods.1 a §262 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, ktorou súd žalobu zamietol (II. výrok) a s tým súvisiacim výrokom o nároku na náhradu trov konania (III. výrok) podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť, resp. ho zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolací dôvod uvedený v ustanovení §365 ods.1 písm. b), f) a h) C.s.p. s tvrdením, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

2.1 Namietol, že v konaní preukázal splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky, ktoré ukladá ustanovenie §92 ods.8 zákona o bankách. Žalovaná bola v omeškaní najneskôr od 04.04.2018, kedy došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 09.12.2019; postupca tak ustanovenie zákona o bankách neporušil.

2.2 Žalobca v odvolaní poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, v ktorom sú konkretizované podmienky, za splnenia ktorých je možné postúpiť pohľadávku banky; z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, že 90 dňová lehota má začať plynúť od doručenia výzvy s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky. Žalobca sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že dlžník musí byť v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní, pričom lehota plynie až od doručenia písomnej výzvy banky; rovnako sa nestotožnil ani s názorom, v zmysle ktorého mala výzva podľa ustanovenia §92 ods.8 zákona o bankách obsahovať poučenie o možnosti postúpiť pohľadávku. Žalobca uviedol, že predmetné ustanovenie pojednáva len o písomnej výzve banky na úhradu omeškaného peňažného záväzku, ktorá môže byť vykonaná kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka. Záver okresného súdu, v zmysle ktorého je potrebné, aby výzva na splnenie dlhu obsahovala poučenie o možnosti postúpenia pohľadávky, žalobca označil za neprípustnú tvorbu práva.

2.3 Žalobca je toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávnym výkladom ustanovenia §92 ods.8 zákona o bankách vyvodil nesprávny právny záver, že (žalobca) nie je aktívne vecne legitimovaný a svojím nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3. K odvolaniu žalobcu podala vyjadrenie žalovaná; označila jeho tvrdenia za nesprávne a odvolanie za nedôvodné; stotožnila sa s dôvodom zamietnutia žaloby a navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdil a priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3.1 Žalovaná uviedla, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.04.2018 je právny úkon realizovaný podľa ustanovenia §565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a z jeho obsahu je vylúčené, aby išlo o výzvu adresovanú spotrebiteľovi na zaplatenie už omeškaného dlhu. Žalovaná označila zosplatenie úveru za neplatný právny úkon, pretože žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, či pôvodný veriteľ konal podľa ustanovenia §53 ods.9 Občianskeho zákonníka a §7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“); ak by aj bol tento úkon platným, nie je v ňom prejavená vôľa podľa ustanovenia §92 ods.8 zákona o bankách, spotrebiteľ v ňom nebol upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe.

3.2 Poukázala aj na §17 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch a na viaceré rozhodnutia iných senátov konajúceho odvolacieho súdu.

4. K vyjadreniu žalovanej podal vyjadrenie žalobca, ktorý zotrval na podanom odvolaní a predchádzajúcich vyjadreniach.

5. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods.1,2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 ods.1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v druhej a tretej výrokovej vete v zmysle §387 ods.1 C.s.p. potvrdil.

7. Podľa §387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7.1 Podľa §54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie §151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

7.2 Podľa §103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

8. Okresný súd založil napadnuté rozhodnutie na konštatovaní o absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože jeho právnym predchodcom neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle §92 ods.8 zákona o bankách, ku ktorému došlo na 85-ty deň odo dňa doručenia výzvy; s týmto hodnotením sa odvolací súd nestotožňuje vzhľadom na skutočnosť, že zo zákona o bankách nevyplýva, že by výzva, predpokladaná ustanovením §92 ods.8 zákona o bankách mala byť určitou špecifickou výzvou, odlišnou od výzvy realizovanej v súlade s ustanovením §53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Potom je možné za takúto, s ustanovením zákona o bankách súladnú výzvu považovať aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré banka v prejednávanej veci realizovala dňa 04.04.2018 a na preukázanie doručenia ktorého žalobca predložil podací hárok ako aj fotokópiu doručky s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“; tým, že právny predchodca žalobcu doručoval zásielku do dispozičnej sféry žalovanej (pokús o doručenie zásielky), bola jej vytvorená objektívna možnosť oboznámiť sa s obsahom doručovanej zásielky. Pokiaľ boli splnené podmienky pre platné zosplatenie úveru, mohlo dôjsť aj k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na samotného žalobcu, ktorému tak v konaní svedčí aktívna vecná legitímácia.

8.1 Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu dňa 29.01.2021, teda už za účinnosti ustanovenia §54a Občianskeho zákonníka (účinného od 05.12.2018), odvolací súd ex offio skúmal, či žalobou uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný. Za týmto účelom v súlade s ustanovením §382 C.s.p. umožnil stranám sporu vyjadriť sa k možnému použitiu ustanovenia §54a v spojení s §103 Občianskeho zákonníka.

9. Žalobca vo vyjadrení konštatoval, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní so splnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 15.09.2017); pokiaľ však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru zaniklo splatnosťou najbližšej nasledujúcej splátky, potom nemohla byť mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.09.2017, pretože toto právo veriteľa zaniklo dňa 15.10.2017; ak jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 04.04.2018, toto svoje právo uplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.03.2018; od tohto dňa začala v súlade s ustanovením §103 Občianskeho zákonníka plynúť premlčacia doba, ktorá by uplynula dňa 15.03.2021, a teda uplatnený nárok nie je premlčaný.

10. Ustanovenie §53 ods.9 Občianskeho zákonníka upresňuje podmienky splácania záväzkov, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka, a teda žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok, najskôr však po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a za podmienky, že spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10.1 Ak dodávateľ (právny predchodca žalobcu) uplatnil právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a ak postupoval v súlade s ustanovením §53 ods.9 Občianskeho zákonníka, mohol tak urobiť len pre splátku, s ktorou bola žalovaná v omeškaní najmenej tri mesiace. V čase vypracovania listiny, ktorou právny predchodca žalobcu pohľadávku, vyplývajúcu z úverového vzťahu zosplatal, t.j. ku dňu 04.04.2018, bola žalovaná v omeškaní tri mesiace so zaplatením splátky splatnej dňa 15.12.2017; mimoriadnemu zosplateniu predchádzala v súlade s ustanovením §53 ods.9 v spojení s §565 Občianskeho zákonníka výzva, ktorou bola žalovaná upozornená, že ku dňu 02.03.2018 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 2.543,82 Eur, súčasne bola oboznámená o oprávnení banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

11. Premlčanie je uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo; premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia; dĺžku premlčacej doby určuje zákon, nemožno ju zmeniť ani dohodou strán; jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania; premlčané právo súd nemôže priznať; premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, t.j. súd prihliada na premlčanie v takýchto prípadoch ex offio (§54a Občianskeho zákonníka).

11.1 V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle §53 ods.9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle §565 Občianskeho zákonníka tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú k zosplatneniu pristúpil; uvedený záver nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou nemôže dodávateľ zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie §53 ods.9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.

11.2 Z druhej vety ustanovenia §103 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky. Z ustanovenia §103 Občianskeho zákonníka je teda zrejmé, že zákon neviaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale práve na dátum zročnosti tej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh.

11.3 Vzhľadom na uvedené aj na §103 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že trojročná premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15.12.2017 a uplynula dňa 15.12.2020. Žalobca podal žalobu dňa 29.01.2021, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

12. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti podľa §387 ods.1 C.s.p. potvrdil, aj keď z iných právnych dôvodov, a to vrátane závislého výroku o trovách konania. Voči argumentácii súdu prvej inštancie vo vzťahu k trovám konania žalobca námietky nemal, preto sa odvolací súd obmedzil len na konštatovanie správnosti aj tohto výroku.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle §396 ods. 1 v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

13.1. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa §262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).